

Kniha Daniel – sto dvadsiata ôsma

Prorocký význam Kristovho krstu a pokušenia: odhalenie charakteristík troch svetových mocností

Jeff Pippenger

2024-03-10

Pečatenie sa začalo 11. septembra 2001, keď zostúpil mocný anjel z osemnástej kapitoly Zjavenia. Jeho zostúpenie bolo predobrazené zostúpením anjela zo Zjavenia desať 11. augusta 1840 a tiež zostúpením Svätého Ducha pri Kristovom krste. Kristov krst poukazuje vpred na neskorý dážď, ktorý zostúpil, keď boli zrútené veľké budovy mesta New York. Moc zhora sa začala a zároveň sa v tom čase mala prejaviť aj moc zdola (bezodná priepasť), lebo Božie slovo nikdy nezlyhá.

Keď bol Kristus pokrstený, hneď odišiel na púšť a postil sa štyridsať dní, po ktorých ho satan pokúšal troma pokušeniami. Každé z týchto troch pokušení predstavuje základné charakteristiky každej z troch mocností, ktoré vedú svet k Armagedonu. Tými troma pokušeniami boli pýcha, charakteristická črta draka; žiadostivosť, charakteristická črta šelmy; a opovážlivosť, charakteristická črta falošného proroka. Pýcha a sebaopovyšovanie sú predstavené v Luciferovi v klasickom opise Izaiáša.

Ako si len spadol z neba, ó Lucifer, syn zorničky! Ako si zrazený k zemi, ty, ktorý si oslaboval národy! Lebo si povedal vo svojom srdci: Vystúpim do nebies, vyvýšim svoj trón nad hviezdy Božie; posadím sa tiež na vrchu zhromaždenia, na krajnom severe; vystúpim nad výšiny oblakov, budem podobný Najvyššiemu. Ale budeš zvrhnutý do pekla, na dno jamy. Tí, čo ťa uvidia, budú na teba uprene hľadiť a premýšľať o tebe hovoriac: Či je toto ten muž, ktorý otriasal zemou, ktorý triasol kráľovstvami? Izaiáš 14:12–16.

Päťkrát Lucifer vo svojom srdci vyhlasuje: „Ja budem.“ Satan, kedysi nazývaný „nositeľ svetla“ (Lucifer), ktorý teraz nesie už len temnotu, je ten, „ktorý otriasal národmi“. Prorocky je spájaný s „národmi“, lebo je vodcom zlej konfederácie národov a konfederácie kupcov, označenej v sedemnástej a osemnástej kapitole Zjavenia.

„Králi, vládcovia a miestodržiteľia prijali na seba znamenie antikrista a sú znázornení ako drak, ktorý ide viesť vojnu proti svätým—proti tým, čo zachovávajú Božie prikázania a majú Ježišovu vieru.“ Testimonies to Ministers, 38.

Pri Kristovom krste zostúpil Duch Svätý, čím predobrazil obdobie po 11. septembri 2001. Po svojom krste satan pokúšal Krista ponukou dať mu moc, ktorú satan používa na vládnutie nad kráľovstvami sveta, lebo pri Adamovom páde sa satan stal vládcom kráľovstiev sveta.

A diabol, vezmúc ho na veľmi vysoký vrch, ukázal mu v okamihu času všetky kráľovstvá sveta. A diabol mu povedal: Tebe dám všetku túto moc i ich slávu, lebo mne je odovzdaná, a komu chcem, tomu ju dávam. Ak sa mi teda budeš klaňať, všetko bude tvoje. A Ježiš mu odpovedal a riekol: Odíď odo mňa, satan, lebo je napísané: Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť. Lukáš 4:5–8.

Dve hlavné charakteristiky pápežského Ríma (šelmy) sú jeho smilstvo a otrávený „pokrm“ a nápoj, ktoré rozdáva.

Ale mám niečo proti tebe: trpíš ženu Jezábel, ktorá sama seba nazýva prorokyňou, a učí i zväzda mojich služobníkov, aby smilnili a jedli to, čo bolo obetované modlám. Zjavenie 2:14.

„Pokrm“ a nápoj, ktoré poskytuje, sú jej falošné nauky.

„Veľký hriech, ktorý je kladený za vinu Babylonu, spočíva v tom, že ,všetky národy napojila vínom hnevu svojho smilstva.‘ Tento opojný kalich, ktorý predkladá svetu, predstavuje falošné nauky, ktoré prijala ako výsledok svojho nezákonného spojenia s veľmožmi zeme.“ Veľký spor, 388.

Šelma katolicizmu zväzda svet aj svojimi čarami, čo je opäť niečo, čo sa prijíma vnútorne.

A svetlo sviece už nikdy viac nezažiarí v tebe; a hlas ženícha a nevesty už nikdy viac nebude počuť v tebe; lebo tvoji kupci boli veľmožmi zeme; lebo tvojimi čarami boli oklamané všetky národy. Zjavenie 18:23.

Grécke slovo preložené ako „čarodejstvá“ je pharmakeia, čo znamená liečivá. Zlatý pohár v jej ruke nepredstavuje iba nádobu, z ktorej sa pije víno, ale aj pohár, v ktorom sa pripravujú a podávajú jej magické liečivé elixíry. V dnešnom modernom svete sa tieto magické elixíry nepodávajú ani tak v pohári, ale v ihlách. Keď sa satan zjaví po čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, bude konať zázraky uzdravenia. Zázraky spojené s elixírmí a falošnými učeniami pápežstva boli znázornené tým, že satan povedal Kristovi, aby vykonal zázrak a premenil kameň na chlieb.

Prorocké dejiny pred nedeľným zákonom a po ňom nesú tie isté charakteristiky. Obdobie skúšky obrazu šelmy pre adventizmus, vedúce k nedeľnému zákonu v Spojených štátoch, je predobrazom obdobia skúšky obrazu šelmy pre celý svet. Preto sme upozornení, že „tá istá kríza príde na náš ľud vo všetkých častiach sveta.“

Zázraky satanských uzdravení, ktoré Satan vykoná po nedeľnom zákone, predstavujú „čary“ takzvanej medicíny, ktoré sú nanucované počas dejín začínajúcich 11. septembrom 2001. Ježiš povedal, že „človek nebude žiť len z chleba, ale z každého slova Božieho.“ „Potravou“ Ríma sú tradície a obyčaje, ktoré stavia nad Slovo Božie.

„V hnutiach, ktoré teraz prebiehajú v Spojených štátoch s cieľom zabezpečiť pre cirkevné ustanovizne a zvyklosti podporu štátu, protestanti kráčajú v stopách pápežencov. Ba čo viac, otvárajú dvere pápežstvu, aby v protestantskej Amerike znovu získalo nadradenosť, ktorú stratilo v Starom svete. A to, čo dáva tomuto hnutiu ešte väčší význam, je skutočnosť, že hlavným zamýšľaným cieľom je vynucovanie zachovávaní nedele — zvyku, ktorý vznikol v Ríme a ktorý si ona nárokuje ako znak svojej autority. Je to duch pápežstva — duch prispôsobovania sa svetským obyčajom, úcta k ľudským tradíciám nad Božími prikázaniami — ktorý preniká protestantské cirkvi a vedie ich k tomu, aby vykonávali to isté dielo povyšovania nedele, aké pred nimi vykonávalo pápežstvo.“ The Great Controversy, 573.

Tradícia a zvyk sú doktrinálnym „pokrmom“, ktorým šelma nahrádza Božie slovo, aby mohla vyvýšiť svoje pohanské modlárstvo.

„Ako sa môže Rímska cirkev očistiť od obvinenia z modlárstva, to nevidíme. Pravda, vyznáva, že prostredníctvom týchto obrazov uctieva Boha; tak robili aj Izraeliti, keď sa klaňali pred zlatým teľaťom. Ale Hospodinov hnev sa proti nim vzbĺkol a mnohí boli pobití. Boh ich označil za bezbožných modloslužobníkov a ten istý záznam sa dnes vedie v nebeských knihách proti tým, ktorí sa klaňajú obrazom svätých a takzvaných svätých mužov.“

„A toto je náboženstvo, na ktoré sa protestanti začínajú dívať s takou veľkou priazňou a ktoré sa napokon zjednotí s protestantizmom. Toto zjednotenie sa však neuskutoční zmenou v katolicizme; lebo Rím sa nikdy nemení. Nárokuje si neomylnosť. Zmení sa protestantizmus. Prijatie liberálnych názorov z jeho strany ho privedie tam, kde bude môcť podať ruku katolicizmu. ‚Biblia, Biblia je základom našej viery,‘ to bolo volanie protestantov v Lutherovom čase, zatiaľ čo katolíci volali: ‚Otcovia, zvyk, tradícia.‘ Teraz mnohí protestanti pociťujú ťažkosť dokázať svoje učenia z Biblie, a predsa nemajú mravnú odvahu prijať pravdu, ktorá zahŕňa kríž; preto rýchlo prechádzajú na pôdu katolíkov a, používajúc najlepšie argumenty, aké majú, aby sa vyhli pravde, uvádzajú svedectvo Otcov a zvyky a prikázania ľudí. Áno, protestanti devätnásteho storočia sa vo svojej nevere voči Písmu rýchlo približujú ku katolíkom. No dnes je medzi Rímom a protestantizmom Luthera, Cranmera, Ridleyho, Hoopera a vznešeného zástupu mučeníkov práve taká široká priepasť, aká bola vtedy, keď títo muži predniesli protest, ktorý im dal meno protestanti.“

„Kristus bol protestant. Protestoval proti formálnemu uctievaniu židovského národa, ktorý zavrhol radu Božiu proti sebe samému. Povedal im, že za učenia učia prikázania ľudí a že sú predstieraci a pokrytci. Ako obielené hroby boli navonok krásni, ale vo vnútri plní nečistoty a porušenosti. Reformátori siahajú až ku Kristovi a apoštolom. Vyšli spomedzi nich a oddelili sa od náboženstva foriem a obradov. Luther a jeho nasledovníci nevymysleli reformované náboženstvo. Jednoducho ho prijali tak, ako ho predložili Kristus a apoštoli. Biblia je nám predkladaná ako dostatočný vodca; ale pápež a jeho pracovníci ju odnímajú ľudu, akoby bola kliatbou, pretože odhaľuje ich pretváрку a karhá ich modlárstvo.“ Review and Herald, 1. júna 1886.

Zázraky uzdravovania, ktoré tvoria základ špiritizmu, sú jeho hlavným obchodným artiklom.

„Mnohí sa usilujú vysvetliť spiritistické prejavy tým, že ich celkom pripisujú podvodu a obratnosti média. No hoci je pravda, že výsledky podvodu boli často vydávané za skutočné prejavy, predsa sa vyskytli aj zjavné prejavy nadprirodzenej moci. Tajomné klopanie, ktorým sa začal novodobý spiritizmus, nebolo výsledkom ľudského podvodu ani úskočnosti, ale priamym dielom zlých anjelov, ktorí takto uviedli jeden z najúspešnejších dušezhubných bludov. Mnohí budú polapení vierou, že spiritizmus je iba čisto ľudský podvod; keď budú postavení tvárou v tvár prejavom, ktoré nebudú môcť neuznať za nadprirodzené, budú oklamaní a budú zvedení prijať ich ako veľkú Božiu moc.“

„Títo ľudia prehliadajú svedectvo Písem o divoch, ktoré vykonal satan a jeho nástroje. Faraónovi čarodejníci boli schopní napodobniť Božie dielo pomocou satanovej moci. Pavol

dosvedčuje, že pred druhým Kristovým príchodom sa objavia podobné prejavy satanovej moci. Pánovmu príchodu má predchádzať „pôsobenie satanovo so všetkou mocou a znameniami a lživými zázrakmi a so všetkým zvodom neprávosti“. 2 Tesaloničanom 2:9,10. A apoštol Ján, opisujúc divotvornú moc, ktorá sa zjaví v posledných dňoch, vyhlasuje: „A robí veľké divy, takže aj oheň necháva zostupovať z neba na zem pred zrakmi ľudí, a zvádza obyvateľov zeme znameniami, ktoré mu bolo dané činiť.“ Zjavenie 13:13, 14. Nepredpovedajú sa tu iba obyčajné podvody. Ľudia sú zvádzaní zázrakmi, ktoré majú satanovi nástroje moc konať, nie tými, ktoré iba predstierajú.“ Veľký spor, 553.

Falošné učenia vybudované na zvykoch a tradíciách, špiritistické prejavy zázrakov, falšované medicínsko-priemyselné odvetvie a spojenie cirkevníctva so štátnictvom — to všetko sú znaky šelmy katolicizmu. Pýcha je charakteristickým znakom moci draka. Opovážlivosť je charakteristickým znakom falošného proroka odpadlickeho protestantizmu.

A Ježiš, plný Ducha Svätého, vrátil sa od Jordánu a Duch ho vodil po púšti štyridsať dní, pokúšaného od diabla. A v tých dňoch nejedol nič; a keď sa skončili, napokon vyhladol. Tu mu diabol povedal: Ak si Syn Boží, povedz tomuto kameňu, aby sa stal chlebom. Ježiš mu odpovedal: Napísané je: Nielen samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom Božím. Lukáš 4:1–4.

Domnienka je podstatné meno, ktoré označuje čin alebo prípad, keď sa niečo pokladá za pravdivé bez dostatočných dôkazov či preukázania. Zahŕňa vytvorenie úsudku alebo vyvodenie záveru na základe neúplných alebo nedostatočných informácií. Domnienka môže tiež naznačovať určitú mieru istoty vo vlastnom predpoklade, aj keď nemusí byť celkom oprávnená.

Opadlicke protestantstvo prijalo nedeľu ako Boží deň bohoslužby bez akéhokoľvek dôkazu z Božieho slova, ktorý by podporil túto mylnú predstavu, a robí tak, pričom vedome vyznáva, že je protestantské, ktorého heslom je „jedine Božie slovo“, alebo ako to vyhlásil Martin Luther: „Sola Scriptura!“ Rozhodujú sa ju prijať na základe tradícií a zvykov rímskej cirkvi, alebo azda jednoducho ako prijaté dedičstvo po svojich predkoch. Pri mocnom volaní tretieho anjela bude jasne zjavená pravda, že z Biblie nemožno poskytnúť absolútne žiadne ospravedlnenie pre uctievanie slnka, a potom tí, ktorí budú naďalej zotrvávať vo svojej mylnej domýšľavosti, prijmú znamenie šelmy.

„Ak vám bolo predložené svetlo pravdy, ktoré zjavuje sobotu štvrtého prikázania a ukazuje, že v Božom slove niet nijakého základu pre svätenie nedele, a vy sa predsa stále pridržate falošnej soboty a odmietate svätiť sobotu, ktorú Boh nazýva ‚môj svätý deň‘, prijímate znamenie šelmy. Kedy k tomu dochádza? — Keď poslúchnete nariadenie, ktoré vám prikazuje zdržať sa práce v nedeľu a uctievať Boha, hoci viete, že v Biblii niet ani slova, ktoré by ukazovalo, že nedeľa je niečím iným než obyčajným pracovným dňom, súhlasíte s prijatím znamenia šelmy a odmietate pečať Božiu. Ak prijmete toto znamenie na svoje čelá alebo na svoje ruky, musia na nás dopadnúť súdy vyhlásené nad neposlušnými. Ale pečať živého Boha je vložená na tých, ktorí zo svedomia zachovávajú sobotu Pánovu.“ Review and Herald, 27. apríla 1911.

Bežne chápanou slabinou Republikánskej strany je jej ochota predpokladať, že jej politickí oponenti sú spravodliví a čestní, hoci ovocie Demokratickej strany jasne odhaľuje, že sú deťmi

otca lži. Republikáni opakovane a sústavne berú svojich politických protivníkov za slovo, hoci sa im znova a znova ukázalo, že ich oponenti svoje slovo nikdy nedodržia. Prisudzujú čestné pohnútky tým, ktorí opakovane neprejavili nijaké racionálne opodstatnenie na podporu chybných republikánskych predpokladov o očakávanej čestnosti a bezúhonnosti. Pravdou je aj to, že mnohí republikáni odmietajú hájiť zásady pre osobný finančný zisk alebo pre skryté nemravné okolnosti, ktoré umožňujú, aby sa s nimi ľahko manipulovalo, no primárnym prorockým atribútom Republikánskej strany je opovážlivé domnievanie sa.

Práve vlastnosť opovážlivosti, ktorá je prorocky vyznačená u odpadlických protestantov, im umožňuje predstierať, že zaujali vyššie morálne a politické stanovisko, kým v skutočnosti sa vzdali svojich občianskych povinností v planom očakávaní, že ich politickí protivníci dodržia svoje slovo. Veľmi rozšírená definícia šialenstva znie, že človek skúša robiť tú istú vec znovu a znovu, pričom očakáva odlišný výsledok, a predsa republikáni tvrdia, že sú to demokrati, ktorí boli nakazení šialenstvom, prejavujúcim sa v ich nenávisti voči Trumpovi.

Napriek tomu sa šialenstvo republikánov opakovane prejavuje v tom, že pristupujú na kompromisy pod zámienkou, že kompromis je súčasťou legislatívneho procesu, zatiaľ čo ich politické kompromisy, o ktorých tvrdia, že sú založené na zásade „legislatívneho procesu“, uzatvárajú s triedou, ktorá nikdy nekompromituje. Demokrati ustupujú v politickom procese len vtedy, keď sú úplne obmedzení počtami stojacimi proti nim. Nikdy neposkytli dôkaz, že by v rámci politického procesu skutočne usilovali o strednú cestu. Šialenstvom republikánov sú ich opakované optimistické očakávania od iných, ktoré sú úplne neopodstatnené.

Zďaleka väčšina tých, ktorí podporujú Donalda Trumpa, dosvedčí skutočnosť, že najhoršou Trumpovou vlastnosťou je jeho ochota prijímať ľudí ako podporovateľov svojho programu, hoci dostupné dôkazy ukazujú, že z Trumpovej strany bolo úplne opovážlivé urobiť takéto rozhodnutie. Opovážlivosť je prorockou črtou odpadlického protestantizmu. Satan pokúšal Krista citovaním Biblie, no týmto konaním prekrútil daný úryvok na neopodstatnenú a nebiblickú skúšku.

A zaviedol ho do Jeruzalema, postavil ho na vrchol chrámu a povedal mu: Ak si Syn Boží, vrhni sa odtiaľto dolu; lebo je napísané: Svojim anjelom prikáže o tebe, aby ťa strážili; a na rukách ťa ponesú, aby si si azda neudrel nohu o kameň. A Ježiš mu odpovedal: Je povedané: Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha. Lukáš 4:9–12.

Pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone to budú protestanti Spojených štátov, ktorí vezmú biblický príkaz zdržať sa práce v sobotný deň a prekrútia prikázanie uctievať Boha v sobotu, v siedmy deň, na vykonštruovaný príkaz, podľa ktorého sú ľudia v skutočnosti povinní uctievať v pohanskom dni slnka. Biblickú pasáž prekrútia na neopodstatnenú a nebiblickú skúšku.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Videla som, že šelma s dvoma rohmi mala dračie ústa a že jej moc bola v jej hlave, a že nariadenie vyjde z jej úst. Potom som videla Matku smilnic; že matka nebola dcéry, ale od nich oddelená a odlišná. Mala svoj deň, a ten sa pomínul, a jej dcéry, protestantské sekty, boli ďalšie, ktoré vystúpili na scénu a prejavili toho istého ducha, akého mala matka, keď prenasledovala svätých. Videla som, že ako moc matky upadala, dcéry rástli, a čoskoro budú

vykonávať moc, ktorú kedysi vykonávala matka.“

„Videla som, že menovitá cirkev a menovití adventisti nás, podobne ako Judáš, zradia katolíkom, aby získali ich vplyv a postavili sa proti pravde. Svätí budú vtedy nevýznamným ľuďom, katolíkom málo známym; ale cirkvi a menovití adventisti, ktorí poznajú našu vieru a naše zvyklosti (lebo nás nenávideli pre sobotu, pretože ju nemohli vyvrátiť), zradia svätých a udajú ich katolíkom ako tých, ktorí nedbajú na ustanovenia ľudu; totiž že zachovávajú sobotu a nedbajú na nedeľu.

„Potom katolíci vyzvú protestantov, aby pokračovali ďalej, a vydajú nariadenie, že všetci, ktorí nebudú zachovávať prvý deň týždňa namiesto siedmeho dňa, budú usmrtení. A katolíci, ktorých počet je veľký, budú stáť pri protestantoch. Katolíci dajú svoju moc obrazu šelmy. A protestanti budú konať tak, ako pred nimi konala ich matka, aby zničili svätých. No skôr než ich nariadenie prinesie alebo vydá ovocie, svätí budú vyslobodení Hlasom Božím.“ Spalding and Magan, 1, 2.